

F R E D N I N G S V Æ R D I E R

PUGGAARD OG KATEDRALSKOLEN

ESBJERG KOMMUNE

Besigtigelsesdato:
Besigtiget af:
Journalnummer:

12.03.2014
Sidse Martens Gudmand-Høyer
2014-7.82.07/561-0001

Kommune:
Adresse:
Betegnelse:
Fredningsår:
Omfang:

Esbjerg Kommune
Puggaardsgade 22, 6760 Ribe
Puggaard og Katedralskolen
1918. Udv. 1964.
Den grundmurede bygning i en og to etager (ca. 1500) samt Katedralskolen, den ældste trefløjede skolebygning (1856 af Ferdinand Thielemann, sidefløjene forhøjet 1887-88)

BYGNINGSBESKRIVELSE

Ribe Katedralskole ligger på en stor grund i Ribes gamle bykerne med hovedadgang fra Puggaardsgade. Grunden strækker sig til Sviegade mod vest og helt ned til Gravsgade mod Syd. Fra Puggaardsgade er der adgang til skolegården, der lukkes af den en trefløjet skolebygning mod nord, og hvis søndre sidefløj er sammenbygget med en mellembygning, der forbinder skolebygningen til to sammenbyggede bygninger kaldet Puggaard. I skolegården er en omløbende række af nyere lindetræer. Skolebygningen har endvidere to tilbygninger mod syd og en nyere tilbygning mod nord og en i forlængelse af den nordre sidefløj. Ingen af sidebygningerne eller de øvrige bygninger på grunden er omfattet af fredningen.

Puggaard er orienteret med gavlene i øst og vest og udgøres af to grundmurede, sammenbyggede bygninger i munkesten over en kælder. Den vestre del er opført i én etage og den østre i to afsluttet med muret gesims, begge under teglhængte heltage af røde vingetegl og med kamtakke gavle afsluttede med teglsten. I den vestre del er der i begge tagflader en mindre, blyinddækket trefags pulkvist med torammede, opsprossede vinduer. Endvidere ses få tagvinduer af støbejern og i den vestre del er der to store ovenlysvinduer i tagfladen mod syd. I den østre gavl er fladbuede dørblændinger, og i hver etage er desuden blændede vinduesåbninger. Endvidere er der nedgang til kælderen via en støbt trappe med et enkelt værn i jern, der leder til en ældre revledør. I den vestre gavl anes en rundbuet blænding over den tilbyggede bygnings tagflade. Der er indgang fra nord via den vestre del ad en granittrappe og en ældre fyldingsdør i en falset muråbning med fladbuede stik og herover yderligere et rundbuet stik. Dørene er malet i en mørk rød farve. Alle vinduerne sider i fladbuede stik, og nogle har yderligere et rundbuet stik over det fladbuede. I stueetagen er murede sålbænke. Vinduerne er hvidmalede og mestendels nyere, men traditionelt udførte, vinduer. I

Puggaard forbindes til hovedbygningens søndre sidefløj af en lille mellembygning.

stueetagen er der opsprossede korspostvinduer og i første etage torammede, opsprossede vinduer. Der er flere ældre, opsprossede kældervinduer i forskellige formater, og i murene ses varierende murankre.

Puggaard er i det indre indrettet til undervisningslokaler. Der er adgang til hovedtrapperum, hvor der ses en ældre linoleumsbelagt trappe i træ med svungen mægler. Fra stueetagen til og med tagetagen er et undervisningsrum i hver ende og herimellem variationer af små sekundære rum. Gulvene er belagt med linoleum, vægge og lofter er pudsede og vævbeklædte, på første salen ses endvidere ældre loftsbjælker. Der er nicher i gavlen fra kælder til tagetage. Der er bevaret ældre et- og tofløjede fyldingsdøre med nyere greb og ældre gerichter på enkle postamenter og med udskårne firkløvere i hjørnerne. I kælderen ses flere rum med støbte gulve, murede, kalkede vægge og synlige ældre konstruktioner, der flere steder er forstærket med nye lasker og bjælker. Døråbningerne er rundbuede, og i ydermurene er flere rundbuede nicher. Der er bevaret flere ældre fyldingsdøre.

Katedralskolen er opført som et grundmuret, trefløjet og toetages anlæg på et let fremspringende muret sokkel og med røde, teglhængte tage. I rygningerne samt i plan med gavlene ses flere murede skorstenspiber, hvoraf dem på hovedfløjen har kamtakker. I tagfladerne er flere tagvinduer af støbejern, og i hovedfløjens tagflader er små, helvalmede, zinkinddækkede kviste med nyere, torammede og todelte vinduer. Murene afsluttes med gesims af formsten og herunder en karakteristisk gesims med skiftevis kortere og længere "dråber". Hovedfløjens vestre langside er inddelt af lisener, der afspejler rumdelingen i det indre, mens sydsiden har mindre dekorative blændinger mellem etagerne. Den øvre del af den nordre gavl er synlig og fremtræder med rige muredetaljeringer i overgavlen i form af savsnitsgesims og smalle lodrette blændinger, endvidere er der to ældre etrammede vinduer i lige stik. Der er hovedindgang fra skolegården via hovedfløjens østside via granittrapper og en ældre, tofløjet fyldingsdør i en muret, pudset portal med påskriften "LITTERIS ET ARTIBUS" (Litteratur og kunst). Der er endvidere en mindesten under en fordakning på hver side af hovedindgangen til minde om de af Ribe Katedralskoles studenter, der faldt under 1. og 2. verdenskrig. Fra skolegården er der adgang til den nordre sidefløj via nyere fyldingsdøre i fladbuede stik og med blændinger af beton. Den nordre sidefløjs nordside er synlig fra et nyere tilbygget og overdækket atriumrum og har fået isat nyere tofløjede døre med glas og overvinduer i begge etager. Vinduerne er fladbuede og hvidmalede korspostvinduer med todelte underammer, i nordfløjens vestre side er de dog trerammede med lige overkant. Vinduerne er mestendels ældre, istandsatte vinduer, dog

Den trefløjede skolebygning afslutter skolegården.

ses også nyere koblede vinduer. Der ses flere murankre, og vinduerne sidder i fladbuede stik med både skifer og støbte sålbænke.

I hovedfløjen er den oprindelige grundplan genkendelig ved den lange fordelingsgang langs den østre facade, der fordeler de ankomne til lokalerne beliggende ud til vestsiden i hovedfløjen samt til sidefløjene. I hovedfløjens stueetage er der administration og på første etage samt i tagetagen er der undervisningslokaler. I hovedfløjens nordre gavl er en nyere toiletkerne og en ældre hovedtrappe i træ med svungen mægler og linoleumsbelagte trin, mens en anden hovedtrappe er placeret i den ikke fredede udvidelse af hovedfløjen mod syd. I den søndre sidefløj er der sangsal i stueetagen og undervisning på første sal, mens der i den nordre er kantine i stueetagen og møderum samt adgang til den nyere nordre tilbygning på første etage. Hovedfløjens tagetage er inddraget til undervisningslokaler, der er åbne til kip med synlige spær. Festsalen fremtræder med sildebensparket, pudsede vægge og lofter med stukgesims, væggene har ældre brystningspaneler og loftsgesimsen er delvist bemalet tillige med en underliggende frise. Væggene er dekoreret med relieffer i gips, og i endevæggen er en central placeret rundbuet niche. De øvrige lokaler er kendetegnet ved enkle overflader som gulve belagt med linoleum, nyere bræddegulve, pudsede vægge og lofter. Flere steder er opsat akustikdæmpende plader i loftet. Der er bevaret mange ældre et- og tofløjede, fyldingsdøre med gerichter, hængsler og nyere greb ligesom der ses nyere plade- og fyldingsdøre. Tagrummene over sidefløjene er uudnyttet og fremstår med bræddegulve, synlige konstruktioner med undertag af brædder samt tekniske installationer.

— BYGNINGSHISTORIE

Ribe ligger på en række holme omkranset af engdrag og åløb, som giver byen en både skarp og naturlig afgrænsning. Husene ligger tæt i de små og let krogede, brolagte gader og slipper, der kun brydes af Ribe Å, de brusende mølleløb og Torvet, hvor Ribe Domkirke troner over bygningerne.

Ribes historie strækker sig tilbage til omkring år 700, hvor vikingetidens købmænd og håndværkere samledes på den anlagte handelsplads ved den nordre bred af Ribe Å for at handle og arbejde. Det var også i Ribe, at Ansgar opførte Danmarks første kristne kirke omkring år 860. Igennem flere hundrede år var Ribe en vigtig handelsby og et magtcentrum for både kongen og den indflydelsesrige katolske kirke. I middelalderen lå der både kongeborgen Riberhus, hvor kun slotsbanken er tilbage, samt adskillige kirker og klostre i Ribe. Efter reformationen i 1536, da kirken mistede sin politiske og økonomiske magt, forsvandt de fleste kirkelige anlæg. Tilbage var Ribe Domkirke og Sct. Catharinæ Kloster.

Grundlaget for Ribes rige handelsliv var åen, der løber igennem byen. Ribe Å fungerede som transportvej fra Vesterhavet, og Ribe blev på den måde porten til Østersø-området. Selv store skibe sejlede op ad åen og lagde til ved Skibbroen. Men i løbet af 1500-tallet begyndte det at gå ned ad bakke for byen. Skibene sejlede i stigende omfang rundt om Skagen, og andre byer, først og fremmest København, blev efterhånden førende inden for fjernhandelen. Også kongemagten rykkede ud af byen, og i de følgende århundreder var Ribe en kriseramt by med faldende befolkningstal. Åen sandede til, og havnen mistede sin betydning.

Efter den dansk-tyske krig i 1864 kom den nye grænse til at gå lige syd om Ribe. Byen lå nu i den yderste udkant af kongeriget og havde mistet sit hidtidige opland mod syd og vest. Ved genforeningen i 1920 var Esbjerg for længst blevet landsdelens førende havne- og industriby. Ribes stagnering betød, at Ribe i dag fremstår som en yderst velbevaret middelalderby, hvor de fleste gadeforløb kan følges ubrudt tilbage til 1100-årene. Det nuværende hovedstrøg på Over-, Mellem- og Nederdammen er lidt yngre og ligger på den mølledæmning, der blev lagt over Ribe Å i midten af 1200-tallet. Til trods for en større bybrand i 1580 findes der flere bevarede middelalderlige stenhuse samt nordens ældst daterede bindingsværkshus fra 1490 og selvfølgelig Ribe Domkirke samt det meste af klosterbygningerne. I tiden efter branden genrejstes byen, og mange bygninger herfra er stadig bevaret blandt andet de herregårdslignende stenhuse Porsborg og Tårnborg, begge fra sidst i 1500-tallet, samt købmandsgårdene i bindingsværk med udkragede stokværk og gavl mod gaden. Op igennem 1700- og 1800-årene blev der udført en del om- og nybygninger – oftest i en enkel og velproportioneret, klassicistisk stil. De mindre gader og slipper var kendetegnet ved langhuse, boder og småhuse, der var tre til fem fag lange og sammenbygget i lange forløb.

Puggaard blev stiftet i 1298 af biskop Kristian som peblingekollegium for domskolens mindrebemidlede elever og omfattede flere bygninger end i dag.

”Biskop Kristian overdrog i den forbindelse stiftelsen en række gårde og anden jordegods, der skulle forsyne peblingene og den præst, som var udpeget som deres forstander, med rigelige midler til deres underhold. Peblingene fik overdraget et stenhus tæt ved skolen, som jo oprindeligt lå i Puggardsgade (kollegiet blev senere i middelalderen kendt som Puggard, som også har givet navn til gaden). Senest i 1400-tallet blev kollegiet givet som len til en af kannikkerne ved domkapitlet, og han overtog embedet som Puggaards forstander.”

Puggaard set fra sydøst.

Det østligste af det nuværende Puggaards to sammenbyggede huse er formentlig ældst. Oprindeligt fandtes endvidere en mindre, tårnagtig bygning i tre stokværk over en kælder. I Senmiddelalderen blev bygningen udvidet mod vest så længden blev over 20 meter. I 1554 blev Puggaards samlede gods, herunder bygningerne, overdraget til Hospitalet, som samtidig bl.a. fik pålagt at bespise tolv peblinge. Selve skolen blev omkring år 1500 flyttet til hjørnet af den nuværende Skolegade og Grydergade. Puggaard blev herefter bolig for rektor og for skolens hørere, men i 1573 flyttede de til en residens ved selve skolen, hvor alle fem hørere nu fik bolig, så rektorboligen blev udvidet til at omfatte hele Puggaard.

Oprindeligt har der formentlig været udvendige trappe til begge etager på østre gavl i forbindelse med de nu tilmurede dørhuller. Ligesom der på grunden og i forbindelse med Puggaard har været flere mindre bygninger. Det fremgår af en brandtaksation fra 1761, at der lå en bindingsværksbygning i forbindelse med Puggaards vestre gavl. Af brandtaksationen fra 1801 fremgår, at selve stenhuset er indrettet til "Stuer, Kamre og deslige", medens køkken og bryggers samt yderligere tre kamre er indrettede i det enetages hus på otte fag, der i mellemtiden var blevet omsat i grundmur. Om et lille, tværliggende bindingsværkshus bemærkes, at to fag er port og resten stald.

I 1907 udarbejdede arkitekt H.C. Amberg et skitseforslag til en radikal ombygning og udvidelse af skolen, der ikke blev realiseret, men resulterede i en registrering af Puggaards bygningsmæssige forandringer, der pegede på, at den østre halvdels underetage har indeholdt ét stort, kaminopvarmet rum. Overetagerens oprindelige indretning kunne derimod ikke påvises. I vestre ende har der været store, buede og høje vinduesåbninger, formentlig i forbindelse med et stort, repræsentativt og velbelyst rum.

Arkitekt Johs. Strøm Tejsen forestod i 1913-14 flere byggearbejder, herunder opførelsen af en ny gymnastiksal i forbindelse med skolen samt indretning af nye undervisningslokaler i Puggaard, hvis funktion som rektorbolig var ophørt i 1903, hvor bygningen blev inddraget til undervisning i sløjd og håndgerning. I forbindelse med restaureringen blev Puggaard afrenset for kalk og herefter blev næsten 9000 mursten udskiftet. Bygningens 1800-tals vinduer og døre blev erstattet af smårude vinduer, og overetagen i den østre del fik nyt tagværk med stejle hældning samt kamtakke gavle, hvilket forudsatte, at der blev opført en muret gavl mellem Puggaards høje og lave del. Bygningernes indre blev ryddet, og lokaler til undervisning i kemi og fysik blev indrettet, medens der i kælderen blev opstillet et fyr, der også skulle betjene den nye gymnastiksal. Puggaards tagetage mod vest blev inddraget til lokaler før 1979, og tempelkonstruktionen blev gennemskåret. Tidligere

fandtes en gennemgang til skolebygningen, men denne er nu fjernet ligesom også en tidligere trappe til kælderen, der fandtes i forbindelse med hovedtrappen.

Den trefløjede skolebygning blev opført ved tilbageflytningen af Katedralskolen fra Torvet til området ved Puggaard, hvor skolen tidligere havde ligget fra ca. 1300-1500. Bygningen blev opført på en del af rektors have som et trefløjet, symmetrisk anlæg med en toetages hovedfløj og to enetages sidefløj i 1856 af den kgl. Bygningsinspektør C.G.F. Thielemann (1803-1863). Skolen blev opført med ventilationskanaler, der gik på tværs af rummene, antagelig fra de jernriste, som udefra kan ses i begge etager af skolens ydermur mod Sviegade mod vest. Den nye skolebygning blev placeret sådan, at Puggaard kom til at ligge i forlængelse af den ene sidefløj, og i fortsættelse af den anden sidefløj blev der anbragt sekundære småbygninger, der skulle afbalancere Puggaard. I skolegården blev plantet en omløbende række af lindetræer langs bygningerne. Skolegården adskiltes fra Puggaardsgade af tre bebyggede grunde og havde kun adgang via en passage i dens nordøstre hjørne. I 1873 blev grundene købt, husene nedrevet, og der blev etableret en bredere og aksefast adgang fra gaden. Allerede efter en halv snes år måtte der laves en muret forstærkning af funderingen til den nybyggede skole, fordi de nedrammede pæle begyndte at rådne. I 1887-88 blev sidefløjene forhøjet med én ekstra etage.

I 1914 blev der i forlængelse af søndre sidefløj opført en ny bygning med biblioteksudvidelse i overetagen og omklædningsrum i underetagen. Hovedfløjen blev forlænget mod syd i 1920-21 efter projekt af kgl. bygningsinspektør J. Vilh. Petersen, der også stod for opførelse af en ny rektorbolig på grunden. I 1979 og 1980 forestod arkitektfirmaet Kjær & Richter en istandsættelse og udvidelse i form af nybyggeri i tilslutning til nordre sidefløj. Hovedfløjens stort set uudnyttede tagetage blev indrettet til undervisningsformål. Nybyggeriet omsluttede en lille gård, som i 2010 af blev overdækket til brug som fællesområde efter et projekt af Archinet.

KILDER

Morten Søvsø: Ribes huse. I: Ribe bys historie bd. 1.: 710-1520. 2010, s. 68-76.

Carsten Selch Jensen: Skolevæsen og domskole. I: Ribe bys historie, bd. 1.: 710-1520. 2010, s. 196-200.

Steffen M. Søndergård: Huse og monumenter. I: Ribe bys historie, bd. 3: 1850-2012. 2010, s. 51-69.

Steffen M. Søndergaard: Skolens bygningshistorie. I: Jubilæumsskrift 1995.

Bjørn Kornerup, Ribe Katedralskoles Historie, Gyldendal 1947.

www.ribekatedralskole.dk

MILJØMÆSSIG VÆRDI

Den miljømæssige værdi for Ribe Katedralskole knytter sig dels til beliggenheden i den krumme Puggaardsgade, der stadig præges af flere bygninger fra 1500-tallet, dels til den store grund, der strækker sig til Sviegade og Gravsgade og i kraft af sin størrelse udgør en markant afvigelse i det tætte bebyggelsesmønster i Ribes ældste bykerne. Katedralskolens disponering med den trefløjede hovedbygning med forlængede sidefløje, hvoraf den søndre afsluttes af Puggaard resulterer i et smukt, klassisk gårdrum, der åbner sig ud mod Puggaardsgades varierede og ældre bebyggelse og afbalanceres af Stiftamtmandsboligens store have på den modsatte side af Puggaard. Hertil kommer både Puggaards og skolebygningens fremtræden i røde, blanke mure under teglhængte tage, der er karakteristisk for Ribes ældste bykerne, og hermed udgør Ribes Katedralskole og Puggaard en væsentlig del af det stemningsfulde og historiske gadebillede i Ribe.

KULTURHISTORISK VÆRDI

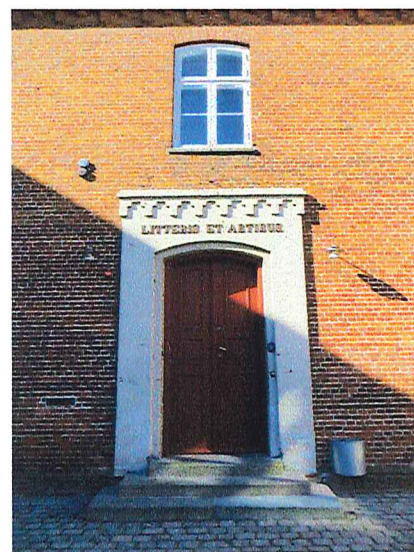
Puggaard og Ribe Katedralskole udgør et enestående kulturhistorisk miljø, hvor Puggaard med sin oprindelse som peblingekollegium i 1298 har været tilknyttet domskolen siden opførelsen og har udgjort en central del af kirke- og skolemiljøet i Ribe. Puggaard er dermed et af de ældste verdslige huse i Ribe, hvis vigtighed afspejles i gadenavnet Puggaardsgade, der er opkaldt efter kollegiet. Pog eller pug betyder "lille dreng".

Udviklingen af selve Puggaard kan aflæses i murenes tilmuringer og de mange stik, der vidner om tidligere døre samt et højere liggende bjælkelag i den vestre del. Ligesom de tilføjede kamtakke gavle tilføjet i 1913-14 vidner om en nationalromantisk strømning.

Puggaards kulturhistoriske værdi knytter sig i det indre til disponeringen, der formentlig stammer fra 1913-14 med en hovedtrappe beliggende imellem den østre og vestre del, der forbinder lokalerne på alle etager. Hertil kommer kælderen samt de ældre bygningsdele og -detaljer, herunder fyldingsdørene med gerichter på postamenter og udskårne firkløvere i hjørnerne.

Den trefløjede skolebygning repræsenterer et forbilledligt højt niveau for det offentlige skolebyggeri i midten af 1800-tallet, ligesom bygningen repræsenterer et tidligt eksempel på historicistisk byggeri i Ribe. Dette er særligt tydeligt i rødstensmurværket og i formsproget i kraft gavlkammene og -blændingerne samt i skorstenspiberne på hovedbygningen, der afspejler den spirende interesse for ældre dansk arkitektur. Den imponerende hovedindgang har med sin portal og de store dørfløje indgydt respekt ved ankomsten, ligesom påskriften tydeligt signalerer skolefunktionen.

Skolebygningens kulturhistoriske værdi knytter sig i det indre til den genkendelige oprindelige grundplan med fordelingsgange på begge etager beliggende ud til skolegården mod øst samt i placeringen af sangsalen. Den store rumhøjde, de oprindelige indbyggede ventilationskanaler samt lysindfaldet fra de mange lægger sig op af tidens idealer om skolebyggeri, hvor skolebygningen skulle udgøre rammen om en sund skolehverdag og samtidig virke moralsk forbedrende og opdragende på børnene. Den kulturhistoriske værdi knytter sig endvidere til de ældre bygningsdele og -detaljer, herunder, mange vinduer, de mange bevarede et- og tofløjede fyldingsdøre med gerichter og hængsler. Særligt skal også nævnes sangsalen ved sit interiør træder frem fra de øvrige lokaler med nyere parketgulv, brystningspaneler samt stukgesims og frise med bemalinger. Hertil kommer gipsreliefferne, der afbilder motiver fra Parthenon.

Skolebygningens hovedindgang.

— ARKITEKTONISK VÆRDI

Den arkitektoniske værdi for Ribe Katedralskole og Puggard knytter sig til placeringen af den trefløjede skolebygning i forlængelse af Puggaard, hvorved der opstår en smukt, afgrænset skolegård med et centralt træ og en omløbende række lindetræer, der inviterende åbner sig ud mod Puggaardsgade. De mange efterfølgende tilbygninger og udvidelser samles af den gennemgående brug af røde mursten og de teglhængte tage til et komplekst, men samlet anlæg.

Puggaard fremtræder, trods tilbygningen mod vest, som en særegen lukket enhed med sit varierede murværk af munkesten, der med de mange blændinger og stik samt de store lukkede flader efterlader et karakteristisk og imponerende indtryk.

Skolebygningen udgør ligeledes en imponerende bygning med sin symmetriske grundplan og de teglhængte tage med de mange skorstenspiber. Det symmetriske facadeskema, den taktfaste vinduesplacering, de fine muredetaljer og det fremhævede indgangsparti indgyder respekt og udstråler ro og værdighed.

Detalje af Puggaards murværk.

Den arkitektoniske værdi for skolebygningens indre knytter sig til den stringente grundplan på begge etager med højloftede fordelingsgange og rum, der afspejler bygningens monumentale ydre. Hertil kommer sangsalen med sit farverige interiør, der står i kontrast til de øvrige lokaler.

— BÆRENDE FREDNINGSVÆRDIER

De bærende fredningsværdier for Puggaard knytter sig til bygningskroppen i munkesten med to sammenstillede bygningskroppe med kamtakke gavle samt alle muredetaljer i form af stik, blændinger samt de teglhængte tage og pultkviste, kældernedgang mod øst samt hovedindgang fra skolegården mod nord. Hertil kommer de ældre bygningsdele og -detaljer, herunder hoveddøren, murankrer samt de traditionelt udførte vinduer og den traditionelle materialeholdning.

Puggaards bærende fredningsværdier knytter sig i det indre til den ældre grundplan fra begyndelsen af 1900-tallet med adgang til et hovedskillerum samt placeringen af lokaler på hver side af denne. Hertil kommer de ældre fyldingsdøre med hængsler og gerichter.

Skolebygningens bærende fredningsværdier knytter sig til det oprindelige trefløjede anlæg i grundmur med alle muredetaljer, det symmetriske facadeskema og den taktfaste placering af vinduer og døre. De bærende fredningsværdier knytter sig endvidere til de teglhængte tage med skorstenspiber, hvoraf nogle er kamtakke, hoveddøren med portal samt de ældre vinduer med alle detaljer. Hertil kommer den traditionelle materialeholdning.

Skolebygningens bærende fredningsværdier knytter sig i det indre til grundplanen med fordelingsgange placeret ud til skolegården på hver etage, og lokalerne placeret ud mod vest samt til den ældre hovedtrappe i den nordre gavl samt til sangsalen i den søndre sidefløj. Hertil kommer de ældre bygningsdele og -detaljer, herunder brystningspaneler, fyldingsdøre med hængsler og gerichter, gipsrelieffer og synlige konstruktioner i tagetagen. Endelig kommer den traditionelle materialeholdning.

— ANBEFALINGER

Ingen angivet.

BYGNINGSFREDNING

PUGGAARD OG KATEDRALSKOLEN

Fredet 1918, udv. 1964, Puggaardsgade 22, Esbjerg Kommune.

FREDNINGEN OMFATTER

Den grundmurede bygning i én og to etager (ca. 1500) samt Katedralskolen, den ældste trefløjede skolebygning (1856 af Fredinand Thielemann, sidefløjene forhøjet 1887-88).

LOV OM BYGNINGSFREDNING OG BEVARING AF BYGNINGER

§ 1. Loven har til formål at værne landets ældre bygninger af arkitektonisk, kulturhistorisk eller miljømæssig værdi, herunder bygninger, der belyser bolig, arbejds- og produktionsvilkår og andre væsentlige træk af den samfundsmæssige udvikling.

§ 3. Kulturministeren kan frede bygninger af væsentlig arkitektonisk eller kulturhistorisk værdi, som er over 50 år gamle. Uanset deres alder kan bygninger dog fredes, når det er begrundet i deres fremragende værdi eller i andre særlige omstændigheder.

FREDNINGSVÆRDIER

På Kulturstyrelsens hjemmeside www.kulturarv.dk/fbb findes information om bygningens 'bærende fredningsværdier'. Fredningsværdierne er udgangspunktet for det fremtidige samarbejde om bevaring og udvikling af den fredede bygning. Dette fredningsdokument følger den fredede bygning.

KULTURSTYRELSEN

København 19. marts 2015

Jesper Hermansen
Direktør

Arne Høi
Kontorchef, arkitekt MAA